

Zgodba 1 – Uvod

"Pa pustita že enkrat te telefone!" se je Marekov dedek zadrl skoraj v vojaškem tonu.

Marek in John sta skoraj nemudoma skočila na noge in zapustila udoben kavč. Dedkov odločen glas ju je presenetil, saj ga nista videla priti v sobo. Bila sta prestrašena, zato sta mirno čakala kot dva vojaška rekruta, da ju oštejejo.

"Za božjo voljo, saj pa ne moreta preživeti celih počitnic na kavču! Kaj za vraga sta ves dan počela v dnevni sobi?" je dedek rohnal naprej.

Odgovor je bil enostaven. Kmalu po Johnovem prihodu v Vroclav je bratrancema zmanjkalo idej, kaj bi počela. Johna ogledi znamenitostih niso zanimali - prihajal je iz Los Angelesa in Vroclav je bil zanj majhno mesto. Do Poljske ni imel posebnega odnosa, čeprav sta bila starša Poljaka. Počitnice v hladnem, temnem in umazanem mestu so se mu zdele prej kot kazen.

Dedek je potrpežljivo poslušal Johnovo razlago. Njegov glas je postal malo prijaznejši, vendar je to, kar je povedal, še vedno zvenelo kot ukaz: "Nekaj vama bom povedal. Na podstrešju imam shranjenih nekaj dobrih starih stvari. Meni ni do tega, da bi obujal spomine, ampak vidva bi gotovo našla kaj zanimivega. In še nekaj: če vaju danes še enkrat najdem v tej sobi, bosta v velikih težavah." Nato je ključ od podstrešja dal Johnu, jima pokimal v pozdrav in odšel.